

ων, γὰ νάχαναν αὐτοὶ πὺθ θὰ τὴν κατεδίδωκαν τῷ Ἰγνι τῆς.
 Ἡ 17ῃ Ἰουνίου τοῦ 1667, ἡμέρα Τετάρτη, εἶχε ὁριθεῖ γιὰ τὴν ἀπόδρασή τῆς. Ἡ Δούκισσα θάρσυνε τὴ νύχτα.
 Αὐτὴ τὴ βραδυὴ ἔβρισε τὴν εἰς καλῶς ἡ ἀδελφὴ τῆς, κόμισσα τοῦ Σουαζόν, σ' ἐνα ἐπίσημο γέμισμα, στὸ ὅποιο θὰ παρερισκόταν ὁ ἀρκὸς τῆς ἀριστοκρατίας.
 Ἡ Ὁρτενσία ἀρνιήθηκε. Ἐπέστη, ἐπειδὴ ἡ ἀδελφὴ τῆς, Ἐσπαρσιανὴ γιὰ τὴν ἀρνιὰ τῆς ἔπεινε, ἡ Ὁρτενσία εἶπε πῶς θὰ πηγαίνει.

Τὴ νύχτα, ἡ Ὁρτενσία κλείσθηκε στὴν κάμαρά τῆς, μὲ τὴν ἐμπιστὴ θαλαμηπόλου τῆς, πὺθ θὰ τὴν συνάδουε στὸ ταξεῖδι τῆς, τὴ Νανόν. Φόρεσαν κα' ἡ διὸ οὐχὰ ἀνδρῶν καὶ πῆγαν κορυφὰ στὸ διαμέρισμα, ὅπου τίς περιμένε ὁ ἀδελφός τῆς, ἕνας φιλῶς του, ὁ Ἰωάννης ντὲ Ροζάν καὶ δυὸ ἄντρες τῆς ἀπολύτου ἐμπιστοσύνης τοῦ ἀδελφοῦ τῆς, οἱ ὁποῖοι θὰ τὴ συνάδουε στὸ ταξεῖδι τῆς.

Ὅταν νύχτωσε ἐντέλως, πῆγαν ἀπὸ μαζὺ ὡς τὴν πόλιν τοῦ Ἀγίου Ἀντωνίου. Ἐκεῖ, ὁ ἀδελφός τῆς καὶ ὁ φίλος του ἀποχωρήθησαν τὴν Ὁρτενσία, ἡ ὁποία μαζὺ μὲ τοὺς συνοδοὺς τῆς καὶ τὴν θαλαμηπόλιν τῆς ἀνέβηκε σ' ἐνα ἀμάξι μὲ ἔξι ὄλογα καὶ ἔφυγε.

Τὴν μεθεπομένη τὸ μεσημέρι βρισκίταν κιάλας ἔξω ἀπ' τὰ σύνορα τῆς Γαλλίας.

Εἶχε σωθεῖ! Εἶχε κάνει τὸ ταξεῖδι ἀπόφραστα, μολοντὶ παντοῦ τὴν ἀναγνώριζαν πῶς ἦταν γυναῖκα, παρὰ τ' ἀνδρῶν οὐχὰ πὺθ φορούσε. Ἡ Νανόν μάλιστα ἐξαγνάτως διαρκῶς καὶ τὴν φώναζε: «Κυρία!»

Στὸ Νανσί, πὺθ δὲν ἀνῆκε τότε στὴ Γαλλία, ἀλλάξε τὰ φρονήματά τῆς καὶ φρόσεε γυναῖκα. Ἀπ' ἐκεῖ τράβηξε γιὰ τὴν Ἐλβετία. Πέρασε ἀπὸ τὸ καντόν τῆς Νεφρατέλ, ὕστερα ἀπὸ τὸ καντόν τοῦ Ἀλτορφ, ὅπου ἀναγνώρισε τὴν κἀνὴν καραντίνα, λόγφ κάποιος ἐπιδημίας, καὶ τέλος στίς 15 Ἀυγούστου 1667 μπῆκε στὸ κράτος τοῦ Μιλάνου.

Ταξεῖδουε δυὸ σχεδὸν μῆνες, μὰ οὐτε τὴν κἀποιον λογάρισε, οὐτε τίς κακοχίτες. Ἡ χαριτωμένη, ἡ θεοφελῆ, ἡ ὡμορφὴ Ὁρτενσία, ἡ ἀνεμὰ τοῦ Μαζαρινίου, πετοῦσε ἀπ' τὴν χαρὰ τῆς, γιὰτὶ εἶχε γλυτώσει πῶς ἀπ' τὴν τυραννίαν τοῦ ζηλιάρη σκώγου τῆς.

ΓΙΑ ΝΑ ΓΕΛΑΤΕ

ΕΥΘΥΜΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ

Σκληρότητες :
 'Ε κ ε ἰ ν η.— Σήμερα ἔχω τὰ γενεθλιά μου κα' οὐτε ἕνα ὄφρο, οὐτε ἕνα ἄνθος δὲν μοῦ προσέφερε.
 'Ε κ ε ἰ ν ο ς.— Γιατὶ γὰ σοῦ θυμίσω, ἀγάπη μου, ὅτι ἐπορόσθησε ἀκόμα ἕνα χρόνον στὴ ράχι σου;

Στὴν ἔξοχῃ :
 — Καὶ ἡ γυναῖκα σου εἶνε μαζὺ σου ;
 — Τρελλιάθης ; Ἀφοῦ ὁ γιαιρός μου σπένεσθησε ἡσυχία καὶ ἡ ρεμία...

Σὲ μὰ σιναναστοροφῇ :
 'Ο τ ρ α π ε ζ ἱ τ η ς.— Ὅπως εἶσθε ἡθουαὸς ; Ἐγὼ, ἔξορετε, εἶμαι τραχιεῖτης καὶ δὲν εὐκαιρῶ νὰ πηγαίνω στὰ θέατρα. Θάχω δεκαπέντε χρόνα νὰ πατήσω σὲ θέατρο.
 'Ο ἡ θ ο π ο ἰ ὶ ς.— Κι' ἐγὼ θάχω περισσότερον ἀπὸ τριάντα χρόνα νὰ πατήσω σὲ... Τράτζε!

Μεταξὺ ταξιδιωτῶν :
 — Τὸ Λονδίνο εἶνε ἀφαιλῶς ἡ πῶ ὀμυγλώδης κἀλις τοῦ κόσμου.
 — Κάθε ἄλλο! Ἐγὼ πῆγα σὲ μὰ πόλι περισσότερον ὀμυγλώδη ἀπ' τὸ Λονδίνο.
 — Πῶιά ;
 — Δὲν τὴν ἔξω. Ἦταν τόση ἡ ὀμύλη, πὺθ δὲν κἀπορεσε νὰ καταλάβω σὲ πόλι πόλι βουκαμῶν!

Μεταξὺ μικρῶν :
 — Πῶλι τίς ἔφαγε, Μπάμπυ ;
 — Τὶ νὰ γάνω ; Δὲν μπορεῖ νὰ γίνῃ κα' ἄλλωθῶς.
 'Ο ἀδελφός μου κα' ἔδωκε εἰσαίτη διδύμα καὶ μοιάσθη τόσο πῶλι! Ὅσοις φροῆς λοιπὸν κἀνει ὁ ἕνας ἀταξίης, ὁ κῆπιος μὲ τίς βόθει καὶ τῶν διῶ... γὰ νὰ μὴν κἀνὴ λάθος!...

Φ'ΛΟΛΟΓΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Ο ΔΟΥΜΑΣ ΠΑΤΗΡ ΚΙ' Ο ΔΟΥΜΑΣ ΥΙΟΣ

'Ο πατήρ σπάταλος. 'Ο υἱὸς οἰκονομελῆς. 'Ο πατήρ ἀκατάστατος. 'Ο υἱὸς ὑπέδειγμα τακτικῶ ἀνδρῶν. 'Ο δεκάλογος τοῦ Δουμά υἱοῦ. Ποῖος ἔφαγε τὴν περιουσία τοῦ Δουμά. Ἡ φιλία καὶ ἡ ἔχθρα. Τὸ «ἰκτιρορρεῖ» τοῦ γέρον Δουμά.

Τὸ λαῖκὸ γινωμικὸ κῆρτὸ τὸν πατέρα κα' ὁ γιός, διαφρεῖβεται ἀπολύτως, ἀν λάβε κανεὶς ὑπ' ὄψη τὴν περικοπὴν τοῦ Ἀλεξάνδρου Δουμά πατρός καὶ τοῦ Ἀλεξάνδρου Δουμά υἱοῦ. Γιατὶ εἶνε γενονός, ὅτι οἱ διῶ Δουμάδες ἦσαν, ὡς πρὸς τὸν χαρακτήρα καὶ τίς συνήθειες, δυὸ ἄνθρωποι ἐκ διαμέτρου ἀντίθετοι.

Ὅσο σπάταλος κα' ἀκατάστατος ἦταν ὁ πατέρας, τόσο τακτικός κα' οἰκονόμος ἰσθίξε ὁ γιός του.

'Ο Ἀλέξανδρος Δουμάς υἱός, συνήθεε κἀθε ἡμέρα ν' ἀφιερῶνῃ ἀλόκληρὴν ὥρα γιὰ νὰ βάζῃ σὲ τάξι τὰ βιβλία του καὶ τὰ χαρτιά του. Ὁ πατέρας του παλλῆς φροῆς βλέποντάς τον, γινόταν ἔξω φροσνὴ μὲ τὸ νοικιοκρατικὸν αὐτῶ πνεῦμα τὸν κα' ἔλεγε σχετικὰ μ' ἀπειρία :

— Ἀλλοῖμονο!.. Αὐτὸ τὸ πῶδι δὲν θὰ κατορθώσῃ νὰ δημιουργήσῃ τίποτε καλὸ στὴ ζωὴ του.
 — Ἀλύουστα, ὁ γέρον Δουμάς δὲν μποροῦσε νὰ καταλάβῃ πῶς ἕνας ἄνθρωπος, πὺθ θέλει νύχῃ κἀποιον ἄξια, κἀθετα καὶ σπαταλάει τὸν καιρὸ του μὲ ἀνοήσιες, ὅπως ἐθεωροῦσε αὐτὸς τὴν τάξι.

Ὅστόσο, ἡ εσφαλτικὴ νοικιοκρασίαν τοῦ Δουμά υἱοῦ, δὲν τὸν ἐμπόδισε νὰ ἀγάσῃ καὶ νὰ ἐσπεράσῃ ἰσως σὲ δημιουργικότητα τὴν πατέρα του.

Ἀναφέρεται ἐπίσης σχετικῶς, ὅτι ὁ Δουμάς υἱός, δὲν ἦταν μόνον οἰκονόμος καὶ τακτικός, ἀλλὰ κατόνως εἶχε τὴν ζωὴν συμφωνοῦ μὲ τὸ ἔξῃς πρόγραμμα, πὺθ εἶχε ἐπάνω ἀπ' τὸ κρεββάτι του κῆσιαιμένο :

- 1) Νὰ κἀνῃς δυὸ ὄρες περιπατο πεζῆ, κἀθε μέρα.
- 2) Νὰ κοιμῶσαι κἀθε νύχτα ἐφτά ὄρες.
- 3) Νὰ πῆγαίης ἀμέσως ὅταν σοῦ ἔρχεται ἡ διάθεσι γὰ ἴπνο.
- 4) Νὰ σπῆννεσαι ἀμέσως μόλις ἔπινας.
- 5) Νὰ ἀσχίης τὴν ἐργασία σου ἀμέσως μόλις σπῆννεσαι.

- 6) Μὴν τρώῃς παρὰ ὅταν πεινάς καὶ μὴν πῆνεις παρὰ ὅταν διψᾷς.
- 7) Μὴ μῶλας, παρὰ μόνον ὅταν πρέπει καὶ μὴ λῆς παρὰ τὰ μῶα ἀπ' ὅσα κἀπέστας.
- 8) Μὴ γράφεις παρὰ ὅτι μπορεῖς νὰ ἰσπογράψῃς.
- 9) Μὴν ἐξυῶς, ὅτι οἱ ἄλλοι μποροῦν νὰ ἰσπολογίζον σὲ σένα κα' εὐὸ δὲν πρέπει ποτὲ νὰ ἰσπολογίης στοὺς ἄλλους.
- 10) Μὴ γίνεις στὸ χροῖμα μεγαλειότερη σημασία ἀπ' ὅσῃν ἔχει. Εἶνε εὐεργετικὸ ὅταν σὲ ἰσπρητεῖ, ἀλλῶθρο ὅμως ὅταν σὲ κἀνει σκλάβο του.

Μὰ μέρον ρώτησε τὸ Δουμά υἱὸ ἕνας γινωστός του :
 — Εἶν' ἀλήθεια, ὅτι ὁ πατέρας σας ἔφαγε ἀλόκληρη περιουσία ;
 — Ὅχι, ἀπάντησε ὁ Δουμάς, δὲν τὴν ἔφαγε αὐτὸς, πὺθ τὴν ἔφαγαν οἱ φίλοι του!...

— Ποιὰ διαφορά ἰπάραχι, διδάσκαλε, μεταξὺ φίλης καὶ ἔχθρας; ρώτησε κάποτε τὸ Δουμά πατέρα μὰ νεαρὴ γινωστή του κυρία.

— Ἡ ἴδια ἀκριβῶς διαφορά πὺθ ἰπάραχι καὶ μεταξὺ τῆς ἡμέρας καὶ τῆς νύχτας, ἀπάντησε ὁ Δουμάς.

— Θαυμάσια! Κι' ὅμως, ἐσεῖς βάθετε αὐτὰ τὰ δυὸ ἀντίθετα αἰσθημάτα νὰ συνυπάρχον μέσα στὴν ψυχὴ κἀποιος ἡρωίδος σας. Μποροῦν ὅμως νὰ συνυπάρξουν ἡ ἡμέρα κα' ἡ νύχτα ;

— Μὴν ἔρχαντε, κυρία μου, ὅτι ἰπάραχι ὁ λικανογῆς, τὸ λυκόφροσ, ἰπάραχι ἡ ἐκλείψει τοῦ ἡλίου καὶ... ἡ ἐκλείψει τοῦ πνεύματος, τῆς ἀπάντησε τότε γελῶντας ὁ εὐφροῆς συγγραφεῖς.

'Ο Ἀλέξανδρος Δουμάς, πατήρ

